

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1XObE/4/2026
Identifikačné číslo spisu:	7905203954
Dátum vydania rozhodnutia:	28.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7905203954.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Lawyers, s.r.o., so sídlom Mickiewiczova 10, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému J. A., narodenému XX. R. XXXX, trvale bytom O. XX/XX, I. J., o vymożenie pohľadávky vo výške 378,41 eura s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 22Er/7/2005, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 16CoE/105/2013-40 z 26. marca 2014, takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
- II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- III. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- IV. Povinný n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trebišov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 22Er/7/2005-15 zo 6. augusta 2012 exekúciu vedenú proti povinnému vyhlásil za neprípustnú, zastavil ju a zároveň vyslovil, že o trovách exekúcie rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Na odvolanie oprávneného proti uzneseniu súdu prvej inštancie Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 16CoE/105/2013-40 z 26. marca 2014 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, návrh na prerušenie konania zamietol a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Oprávnený podal proti uzneseniu odvolacieho súdu dňa 22. mája 2014 cestou odvolacieho súdu

odvolanie, ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dňa 23. mája 2014 súčasne aj dovolanie, ktorým žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Oprávnený zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) v spojení s § 243c OSP a s čl. 267 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní. Napokon oprávnený navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 243 OSP rozhodol o odložení vykonateľnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“), ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov a ktorým bol zrušený OSP. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. Z uvedeného dôvodu posudzoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) prípustnosť podaných opravných prostriedkov podľa právnej úpravy účinnej v čase ich podania.

5. Najvyšší súd najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávneného.

6. Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol už účastníkom konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade, podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu, pričom najvyšší súd konanie o týchto odvolaniach v daných veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2OboE/2/2015, 2OboE/8/2015, 2OboE/12/2015, 2OboE/14/2015, 2OboE/18/2015) s tým, že: a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvej inštancie, b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvej inštancie (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcim proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 OSP, § 10 ods. 1 a 2 OSP, [resp. § 12 CSP] a § 34, § 35 CSP). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

7. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní v súlade s ustanovením § 161 ods. 1 a 2 CSP zastavil.

8. V súvislosti s dovolaním najvyšší súd uvádza, že nakoľko bolo dovolanie podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti OSP, postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania najvyšší súd posudzoval postupujúc podľa ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 239 OSP.

9. Najvyšší súd (ďalej aj „dovolací súd“) ako súd dovolací podľa § 35 CSP, po zistení, že dovolanie podal včas dovolateľ, v zastúpení advokátskej kancelárie Fridrich Lawyers, s.r.o. (predtým advokátska kancelária Fridrich Paľko, s.r.o.) podľa § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 443 CSP preskúmal vec a dospel k záveru, že návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania je potrebné zamietnuť a že dovolanie oprávneného smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP.

10. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a o odmietnutí dovolania oprávneného najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom, na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 1Oboer/83/2013, 1OboE/9/2013, 1Oboer/264/2013, 1OboE/101/2013, 1Oboer/251/2014, 1OboE/129/2014,

1Oboer/263/2014, 1OboE/139/2014, 1Oboer/285/2014, 1OboE/154/2014. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne, a preto v zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

11. So zreteľom na vyššie uvedené, preto najvyšší súd dovolanie oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou dovolania.

12. Vzhľadom k tomu, že najvyšší súd zamietol návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania a odmietol dovolanie ako neprípustné, je neopodstatnený aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/616/2015 z 31. marca 2016).

13. Oprávnený z procesného hľadiska zavinil, že sa konanie o odvolaní muselo zastaviť, čím mu vznikla povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Zároveň povinnému ako úspešnému účastníkovi dovolacieho konania vznikol voči oprávnenému nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Nakoľko však povinnému v predmetnom odvolacom a dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, najvyšší súd rozhodol tak, že povinnému náhradu trov (odvolacieho a dovolacieho) konania nepriznal.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.